

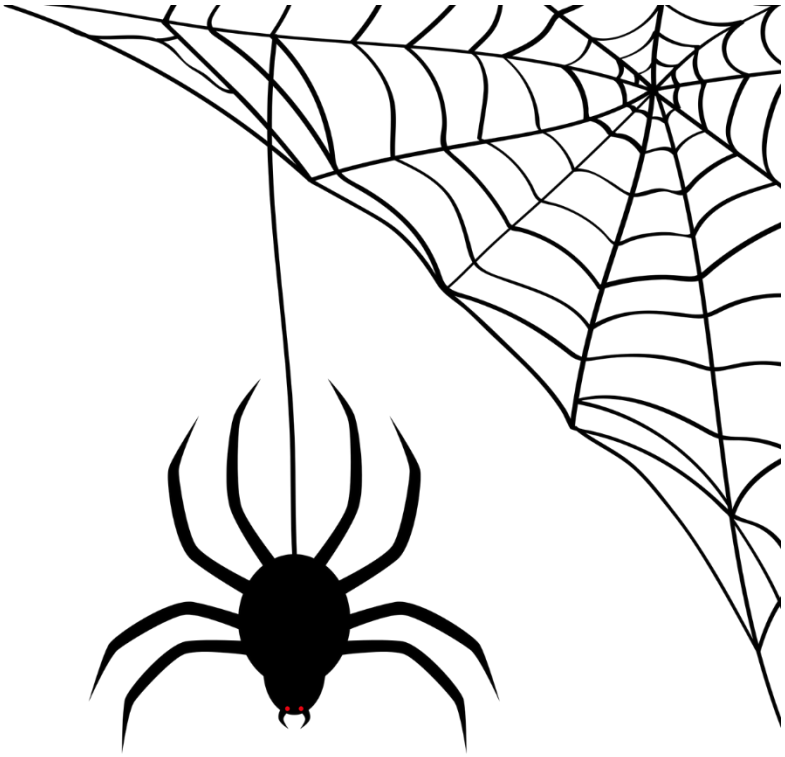
Bacha na lidi

napsal
Jan Vokřál

Hra o třech částech, osmi nohou, a ještě více očích

Část první

První (*zatím jméno neznámé*): „Marvine, co tam zase děláš?“

Marvin: „No já tady, já tady seru.“

První: „Ach jo, už zase?“

Marvin: „A kde máš Gloriolu?“

První: „Nevím, já prostě nevím!“

Marvin: „Neřvi na mě Tony!“

Tony: „Já neřvu, ale vždyť ti se tam tak motáš, že ani nevím, jestli mě posloucháš. Furt něco vyrábíš a stejně k ničemu, za chvíli se stejně budeme stěhovat.“

Marvin: „No tak najdi Gloriolu, ať nám poví, co dělat. Ona, taková samice, královna všech, ta to určitě bude vědět.“

Tony: „Tak já jdu. Nashle!“

Tony odchází. Marvin si to šine do stínu pokoje.

Marvin (*pro sebe, našťvaně*): „Pořád si jen stěžuje a komanduje. Neustále musí být všechno jasné, naplánované a po jeho. A ta jeho Gloriola, pýchou by mohla prasknout, jak je nafoukaná. Jen jestli není těhotná. (*Zachechtá se*) No tak si říkám, co já tady budu dělat sám. Práci jsem přerušil. Už mi připadá, že to nemá cenu, pořád se někam trmácet. A pak tě stejně někdo zamáčkne, jak mouchu. Ach jo. Proč nás jen hází do stejného pytle.“

Přichází Gloriola, pyšná a nafoukaná v závěsu dvakrát tak menším Tonym.

Gloriola: „Už jsem tady! Už jste zachráněni! Co jen byste beze mě dělali? Co? Že byste seděli a čučeli až umřete? To já vím, já vím. Maminka už je tady a utře vám zadečky, nebojte.“

Tony: „Jen klid Glorí, jen klid.“

Gloriola: „Drž klaksnu dědku nebo ti přes ni hryznu! Teď jsem tu od mluvení já. Je ti to jasné!“

Tony sklopí všechny svá očka. Marvin se přibližuje ke Gloriolce.

Marvin: „Tak co navrhuješ? Já jen jestli mám ještě vůbec stavět.“

Gloriola: „No to víš, že si to postav. Jen makej neublíží ti to, tlouštíku.“

Marvin: „No dovol! To si odpusť. Vždyť ty máš co říkat.“

Tony: „Marvine, sklapni. Víš, že o tomhle se nemluví.“

Gloriola jde a jedním svým pařátem škrábne Marvina do hlavičky.

Gloriola: „Sakra, ale bude tu ticho!“

Nastává ticho.

Gloriola: „A teď poslouchejte. Za prvé, sbalíte si všechny svoje věci, zdrojlo a tak. Za druhé mi něco připravíte k jídlu. Za třetí se najím. Za čtvrté se připravte na odchod skrze tamtu průrvu v okně. Za paté vylezeme ven. Za šesté si najdeme jiný dům a je to. Jednoduché, nesložitě. Nakonec dopadnout, jak Martin nechcete, ne? Nebo jo? Stačí se podívat do toho koše.“

Tony: „Glorí, nechceme, určitě ne, vid' Marvine?“

Marvin (*mne si hlavu*): „No jasné, že ne.“

Tony (*přišourá se ke Gloriolce a políbí ji*): „Jsi prostě geniální, Glorí. Já tě tak miluji.“

Gloriola: „No jen toho nech... Ale děkuji, stejně tě jednou sežeru.“

Marvin: „Nevyhnutelnost lásky, jak láska má čněla do výšek, spadla zpět, když nesedl jsem ji na lep.“

Tony: „Bud' zticha.“

Marvin: „Romantik před smrtí promluvil, ach, jak hloupí jsou někteří, když mou lásku nevidí, po jídle se pídí a přitom, přitom před zrcadlo se mohou podívat.“

Gloriola: „Chceš znovu? Nestačilo ti to?“

Marvin (*zatrpkle*): „No jo, už jsem zticha. Kdybych nebyl to, co jsem, byl bych největší básník na světě.“

Gloriola: „Kdybys nebyl, to, co seš, nežil bys. Neexistoval. Smiř se s tím.“

Tony: „Ok, tak dost a jdeme na to.“

Gloriola odchází pryč.

Tony (*šeptá*): „Marvine, promiň.“

Marvin (*nahlas*): „To je dobrý, jsem zvyklý moudře ustupovat.“

Tony: „Tak kde máme ty zásoby? Aha. Támhle hezky zabalené.“

Marvin: „Tak si to nějak přivaž a něco dej té semetrice. Ať se nají a praskne.“

Tony: „Sakra Marvine, proč prostě s ní nemůžeš vycházet?

Proč pořád dělat rozbroje? Takhle to u nás prostě funguje?

Chceš mít rovná práva nebo být něco víc? Tak jsi měl být, jak naši vrazi. Ale co už, nebaví mě mluvit o tom, co by kdyby. To nemá cenu.“

Vezme jeden kus z potravy a trmácí se pryč za Gloriolou.

Marvin (*opět k sobě*): „Někde jsem slyšel, že genialita je vykoupena samotou. Čím ale vykoupit samotu? Cha... asi smrtí nebo láskou? Idealismus, ach jo. Na tohle jsem už moc starý. Přes ten průvan v okně stejně neprojdou. Proč se vůbec s těmi dvěma někam dál trmácet. Vystačí si sami, a když ne, aspoň pochopí, jak cenným společníkem jsem jim byl, ale to už bude pozdě. Bude pozdě. Cha.“

Gloriola se vrací, z úst jí trčí křidélko.

Gloriola: „Tak hotovo? Sbaleno? Jdeme.“

Marvin: „Tak nashle?“

Tony: „Co? Cože? Co se děje?“

Marvin: „Nikam nejdu.“

Gloriola: „A je to tady. Pan Tlustý je už tak tlustý, že nemůže zvednout tu svou tlustou tučnou prdel a jít s námi. To ne. Takový hysterismus. Takové zbabělství.“

Marvin: „Už nikam utíkat nebudu.“

Tony: „Takže tady jenom počkáš, až si tě oni všimnou a chcípneš? To chceš?“

Marvin: „Radši to než nadále poslouchat tady paní Dokonalou. A pak už se mi nikam nechce, jen běžte sami. Nashle v nebi? Ne dělám si srandu, tam se nepotkáme.“

Gloriola (*urazeně*): „Toníčku, jdem. Tyhle kecy nemůžu už vystát. Seš jak oni. Mluvit o takových kravinách. Radši jsi se měl někde předvádět v kleci než se snažit žít.“

Marvin: „Možná by to bylo lepší.“

Tony: „Marvine, no tak. Přece se neurazíš. Až budeme venku, tak bude všechno hned lepší.“

Marvin: „Lepší? Je tam zima a milión dalších věcí, co tě můžou dostat. Oni taky. A pak, jak jsem už říkal, nemám strach umřít, ale jestli teda umřít mám, tak tady v teplíčku.“

Tony: „Já tě prostě nechápu? Nechceš pokračovat ve stavbě? Aspoň na sebe dřív upozorníš a budeš to mít za sebou. Ty sebevrahu!“

Marvin: „Radši bych bral Chalkidy, ale co se dá dělat.“

Gloriola: „Co to zase meleš?“

Marvin: „To nic, ty nečeš. To nemá cenu.“

Tony: „Jsi jak oni. Copak mi čteme?“

Marvin: „Možná kdyby nás více četlo, více by nás ještě žilo.“

Tony: „Na gramotnost oni nehledí. Podívej se, jak vypadáš. Pro ně si odporný a smrt z jejich rukou je pro tebe vysvobození.“

Marvin: „Co víš, ideály krásy se během historie měnili. Až přijdeme do módy budeš nadále mlít tím svým pantem o naší ošklivosti? Víš, všechno je dokonalé, tak jak je.“

Tony: „Oni taky?“

Marvin: „Oni brzy vymřou, až mi budeme v módě už existovat nebudou.“

Gloriola mlčí, ví o své hlouposti a říct něco si nemůže tentokráte dovolit. Ale klepe nohou a klepe v gestu netrpělivosti a už chce přece jen promluvit, když náhle je slyšet bouchnutí.

Tony: „Doprdele, mi to prošvihli! Jsme všichni v hajzlu.“

Gloriola: „Kdybyste nemleli, kdybys ses ty (*ukazuje na Tonyho*) nesnažil přesvědčit tady to monstrum, tak bychom už byli pryč. Teď je okno zavřené. (*Pláče*)

Marvin: „Jsi přece dokonalá, něco ještě vymyslíš. Cha. A to jsem myslel, že budu mít klid.“

Tony: „Ty! Ty idiote! Copak to nechápeš?“

Marvin: „Vždyt' jste mohli jít, já vás přece nezdržoval.“

Tony: „A co tvé zdržování a kecy. Nabubřelá moudrost. Hovno, akorát hovno. Jsme nahaný.“

Marvin: „Jsem svobodný ve svém jednání. Rozhoduji jen za sebe, a tak za sebe zodpovídám. Vás jsem nenutil zůstat, nezdržoval, jen jsem prostě chtěl zůstat. A dost! Nemám čas tu vysvětlovat takovéhle věci dvěma poserům.“

Marvin popochází hlouběji do stínu a začíná stavět své obydlí.

Tony (*objímá Gloriolu*): „Glorí, no tak Glorí. Nebreč, něco vymyslím.“

Gloriola (*vzlykaje*): „Ty? Nikdy jsi nic nevymyslel (*brek, brek*), co chceš zrovna teď vymýšlet? Bude to bolet vid'. Až náš příplácnu ke stropu nebo zemi. Co?“

Tony: „Já nevím, já fakt nevím. Jak to mám vědět? Copak jsem už někdy umřel Glorí, no tak umřel jsem někdy?“

Gloriola: „Ty jsi už jsi mrtvý, co jsi se narodil. Žiješ jen životy druhých.“

Tony (*těžko se mu mluví, pomalu*): „Jak ... jak můžeš být, tak hnusná co? Jak ... jen?“

Gloriola: „Sám jsi to řekl, na hnusná stvoření hnusná slova.“

Tony: „Ještě mi řekni, že se postavíš na stranu toho profesůrka.“

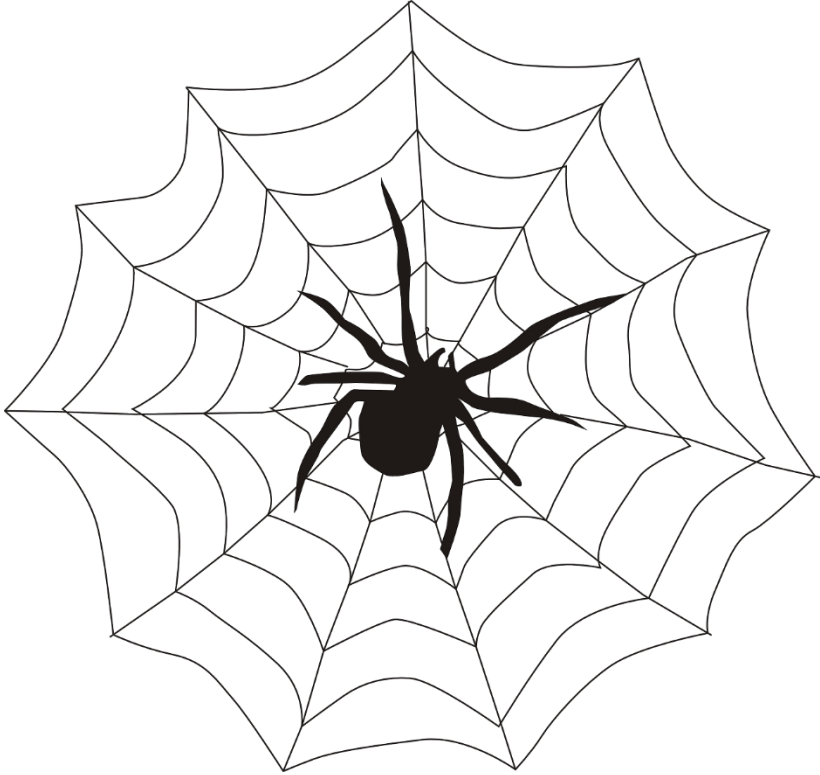
Gloriola: „Možná je větší samec jak ty?“

Tony: „Víš co? Buď si tu sama SAMICE!“

Odchází.

Konec první části.

Část druhá

Gloriola sama na scéně.

Gloriola: „Ach jo. Proč musím být taková blbka? Teď budu akorát umírat sama. Dopřdele!“

Marvin opodál stále staví příbytek a past v jednom. V puse drží nožku.

Marvin (*prozpěvuje*): „Tada dá, trala lá, pada bum, pade sum, jsem to ale vůl.“

Gloriola: „Marvine? Marvine! Pojd' sem.“

Marvin: „Slyším cák a slyším padat mák, jsem za to vše rád, a tak pořád dokola snad stokrát.“

Gloriola: „Můžeš prosím tě přestat? Mám pro tebe nabídku.“

Marvin (*přestává, avšak jen otočí polovinu svých očí, kdyby měl obočí, nadzvednul by ho*): „Ano, madam?“

Gloriola: „Pojd' blíž, ať nás Tony neslyší. No pojd', nic ti neudělám.“

Marvin: „Mé stanovisko znáš.“

Gloriola: „Vím, ale poslyš. No pojd' blíž hergot. Mám pro tebe super šanci. Víc jak loterie za milión.“

Marvin (*pousměje se*): „Peníze mi byly vždy k ničemu.“

Gloriola: „Dobře. Víš, přemýšlel jsi někdy o potomcích?“

Marvin: „Co je tohle za otázku?“

Gloriola: „No žádné nemáš, tak si říkám, když teď umřeš, přijde svět, vesmír o potomky možného vynikajícího básníka. Potomky, kteří by mohli jít v jeho stopách víš? A tak si prostě říkám, co kdybych ti nabídla výpomoc výměnou za to, že se mnou zkusíš něco vymyslet. Tony je stejně k ničemu.“

Marvin: „Počkej, počkej. Ty myslíš, já a ty, my dva a spolu mít děti? To si děláš srandu, ne?“

Gloriola: „No nedělám, prostě to rychle uděláme a ty mi pomůžeš utéct. Tony nic nepozná. Víš přece, že jich budu mít

víc, nějaké navíc už nevádí, ne?“

Marvin: „Hele, ne že bys byla úplná bečka, ale opravdu si nemyslím, že je to dobrý nápad, a pak vyrostli by z nich spratci.“

Gloriola: „To jako po mě?“

Marvin: „Já je vychovávat nebudu, chacha.“

Gloriola: „Běž se bodnout. Tohle všechno může být jen tvoje.“

Vyšpulí na Marvina zadeček a zatřepe s ním, jak americká zpěvačka v nejnovějším sexy klipu.

Marvin: „No jsem sameček, co mám dělat, žhavíš mě. Až si říkám, že snad uhořím.“

Gloriola: „Vidíš, jak to jde. Stará Gloriola ještě umí zacházet se svým tělíčkem.“

Marvin: „To se upřít nedá. A pak mám rád takové oválné tvary. Promiň mi za to předchozí hádání.“

Gloriola: „No tak šup, tkej, tkej můj pavoučku.“

Marvin: „No tak nejsem žádný pavouček, jsem snad už dospělý.“

Gloriola: „No tak, už mi to tam strč.“

Marvin: „Jdu na to.“

Marvin odchází ke svému obydlí.

Gloriola: „Co? Co to má znamenat? Vrať se!“

Marvin: „Seru ti na to, vlastně ne, neseru ti na to. Co jsi si myslela, že jsem tak blbej? Zásady. Mám zásady.“

Gloriola: „Takže to celé byla jenom hra? To jsi si se mnou jenom tak hrál? Víš co?“

Marvin: „Co?“

Gloriola: „Jsi hnusnej, odpornej, tlustej, neplodnej, ješitnej, sprostej, úchylnej, samohoňka!“

Marvin: „Nevadí mi být sám se sebou. Jsem spokojený. A teď“

už na mě laskavě nemluv. Chci pracovat.“

Gloriola: „Parchante, sráči, debile, idiote, kreténé, čůráku, sračko, impotentel!“

Marvin: „Hele už se opakuješ.“ (*Směje se na celý dům*)

Gloriola: „Já tě zabiji!“ (*Vrhá se na Marvina*)

A v tom vchází Tony.

Tony: „Co se tu zase hádáte?“

Gloriola: „Víš, co mi udělal Marvin?“

Tony: „Hele, mě už to nezajímá.“

Gloriola: „No měl bys to vědět. Normálně mě znásilnil. Těmi svými makadly.“

Tony: „Cože? Ty a nechat se znásilnit?“

Marvin: „Můžu taky něco? ... Je to pravda. Co udělalš Tony?“

Tony: „Jak Marvine? Jak si mohl. Ale ... stejně tomu nevěřím.“

Gloriola (*zírá*): „Proč?“

Marvin: „Co si ještě před smrtí užít nějakou zábavičku, zašpásovat?“

Tony: „Oba dva jste cvoci, proč jsem se sem vůbec vracel? Jo už vím, abych vám oběma řekl, že jste cvoci. Končím s vámi.

This is the end, my only friend.“

Marvin: „Ahoj.“

Gloriola: „Jak jen můžeš? Jen tak? Nic neuděláš? Nepostavíš se za svou krásnou Gloriolu. Chudáčka?“

Tony: „Však jsem zbabělec, ne? Ubožák, slaboch. Zatímco tady Marvin je superstar, napěchovaný samec.“

Marvin (*směje se, jak jen mu to jeho anatomie dovolí*):

„Nevěřil bys, že zrovna před chvílí mě tak hezky, zrovna tak hezky tady Gloriola opěvovala.“

Gloriola: „Cože? To není pravda, vždyť ty jsi mě znásilňoval. Bezbrannou, ubohou Gloriolku.“

Marvin (*pořád se směje*): „Nekecej. Však se ti to líbilo a zrovna když jsem ti to tam strkal, tak jsi mě vychvalovala,

řvala jsi tak, že ti dole nás museli, opakují museli slyšet.“

Gloriola: „To je nehoráznost. Marvin zkurvysyn.“

Marvin: „Gloriolka pěkná holka.“

Tony: „Marvin a Glorí jsou tak hloupí, že i Johana se před jejich inteligencí zkroutí.“

Marvin: „Ach já se tak bavím, Klub našťvaných básníku.“

Gloriola: „Přestaňte všichni, už mě z toho bolí hlava, slyšíte? Hlava!“

Marvin: „Na bolest hlavy pomůže, když se dírka namůže.“

Tony (*musí se smíchem šklebit*): „No myslím, že tohle, tohle je teprve zábava.“

Marvin: „Bodejť, trochu té srandy světu neuškodí. Aspoň všichni pochopí, že mi nejsme symbolem hororu, strachu, fobií a nenávisti.“

Gloriola: „No já zrovna teď nenávidím dost, abych mohla zastoupit celou naši čeleď.“

Tony: „Drž klapačku krávinko, stejně už tě nikdo neposlouchá.“

Marvin: „No jen ji nech, svoboda slova ne? Ne jak ti parchanti tam dole na gauči.“

Gloriola: „Myslela jsem, že s nimi sympatizuješ.“

Marvin: „Mám rád umění, to jim závidím. Ale podíváš-li se na jakékoli umění, většinou je to sebekritika. Zrcadlo jejich neřestí. Možná proto se mi líbí.“

Tony: „Hele Marvine, to je na ní moc složitý.“

Marvin: „Tony, tohle připsrané prdelolezectví si nech pro Glorinku, jo?“

Tony (*směje se*): „Já to fakt žeru.“

Marvin: „Jen klídek, už končím. Jdu stavět, teda jestli tady Gloríněček nemá ještě něco, co by nám ráda pověděla?“

Gloriola: „Myslela jsem, že jen u těch dole vždy vítězí muži. Ach já blbá. Moje tělo je jen zástěrkou, vaše perverzní mozky jsou mnohem drásavější. Prasata!“

Marvin: „Ale no tak, prasátka jsou roztomilý, za to my, my

jsme nádherní.“

Tony: „To je ironie?“

Marvin: „To není ironie, jen, že roztomilá zvířátka ti dole rádi papají, za to nás nádhery se štítí vzít i jen do ruky. Prostě to nebyl dobrý příměr.“

Gloriola: „No tak jste mouchy, mouchy zkurvený, žrádlo, jenom žrádlo jste!“

Marvin: „Tak mě to začíná zase bavit.“

Tony: „My nejsme mouchy přece.“

Marvin: „Mouchy mám rád, jsou dobrý a díky nim žijeme. Ač nerad mám, když strká nás někdo do jedné kupy, avšak radši budu než s Gloriolou z mouchy.“

Tony se směje, Gloriola začne plakat a otočí se k nim zadečkem staženým studem a porážkou.

Marvin: „Vidíš to je mezi námi rozdíl.“

Tony: „Mezi kým?“

Marvin: „Mezi samičkami a samci. My se dokáže smát i tomu nejhrubějšímu chování.“

Tony: „Nepopíráš tím správnou svého jednání?“

Marvin: „Nepopírám, bráním se a u toho se zároveň bavím. A co? Když už mám jít do řeže, tak si to chci přece užít.

Rozumíš?“

Tony: „Asi ano, ale co teď? Ty zůstáváš. Gloriola je na dně. A já... já nic nevymyslím.“

Marvin: „Vidíš, aspoň v něčem má Gloriola pravdu. Slyšíš Glorí? Aspoň jedno malé vítězství.“

Konec druhé části

Část třetí

Marvin staví, Tony nervózně popobíhá v kruhu a Gloriolka pláče.

Gloriola (*k sobě s pláčem*): „Ach běda mi, běda mi. Zástupkyni jediné citlivé existence tady mezi těmi semenáči. Co mi zbývá, uteču, uteču jim s pompou s grácií. To uvidí.“

Gloriola se začne spouštět ze stropu okatě, nestoudně.

Marvin: „Co blázní? Chce se stát hvězdou pořadu Hledá se obětní moušička? Tony rychle, zachytíme ji.“

Tony: „Miláčku, miláčku můj, co blázníš? Lásko mého života.“

Oba dva se začnou spouštět za Gloriolou a včas ji zachytávají. Ať je Gloriola sebevěšší v převaze ji dostanou zpět nohama na strop.

Gloriola: „Ani chcípnout mě nenecháte! Svině jednooký!“

Marvin: „Ty blázníku, o tebe vůbec nejde! Kdyby tě zahlédli, všimli by si nás. I Tonyho. Ten umřít ještě nechce. Kdyby šlo jen o mě za mě pro mě. I když štválo by mě, že zrovna tvým přičiněním bych zahynul ve výsledku je to jedno. Co ale Tony?“

Tony: „Glorí, promiň Glorí. Omlouvám se, velmi se omlouvám. Nevěděl jsem, že to zajde až takhle daleko. Nevěřil jsem tomu. Ničemu, co tady Marvin říkal. Už to prosím nedělej.“

Marvin: „Hlupáku, se tě tady zastávám, možná ti i zachráníl život a ty na mě takhle?“

Tony (*uklidňuje Gloriolu a šokovaně civí na Marvina*): „Ale no tak, vždyť se málem kvůli tobě zabila, copak to nechápeš? Tvá slova ji dohnala málem k sebevraždě.“

Marvin: „Vůbec se nechtěla zabít. Chtěla se znovu stát hlavní hvězdou, star tohoto divadla.“

Tony: „Nechci si ty své lži pro někoho hloupějšího. Co jiného to bylo než čin zoufalství. No tak povídej!“

Marvin: „Byl to čin extravagance, sebelítosti a hlouposti.“

Tony: „S tebou se prostě nedá a nedá mluvit.“

Marvin: „Nedá a nedá, tak já jdu a jdu pryč.“

Tony: „Nashle na podrážce!“

Gloriola (*v breku*): „Tony, já věděla, že v pravé chvíli se zachováš jak správný sameček.“

Tony (*pyšně*): „To víš že jo Glorí. A co teď budeme dělat?“

Gloriola mlčí, Tonymu zmrzne úsměv. Marvin si jich vůbec nevšímá.

Marvin (*opět vnitřní rozhovor*): „Copak někdo může být tak hloupý a nechat se zaslepit zoufalostí? Tony nikdy nebyl dobrý společník. Málo naslouchá všemu, co se mu říká. Nevidí, že si s ním jen hraje. Jasně, teď si o mě myslíte, co se mi muselo stát, že se tak pouštím do něžnějšího pohlaví. Ne tak na to zapomeňte. Gloriola to není něžné pohlaví. Ta ne. Ale co blbnu, ke komu mluvím. Snad z toho začínám bláznit. No ne? Tak brzo. Lepší blázen, než-li podpantoflák. Emoční hračka. Já měl samiček spousty. Že je zabili, než nakladli nemohu. Ta nenávisť mě přivedla k tomu je studovat. Pochopit jejich jednání. Fascinuje mě jejich arogantnost a zároveň upřímnost, kterou vyjadřují svým uměním. Tohle mi neumíme. Jen si tak žijeme. Od jednoho dne ke druhému. My to vlastně takhle nemáme. Už zapomínám, jak moc jsem se odcizil vlastní čeledi. Měl bych se zkusit navrátit k jednoduššímu uvažování než tomuhle. Vysiluje mě to. Příliš mě to vysiluje.“

Marvin dál pokračuje ve své analýze, zatímco Gloriola a Tony zírají a zírají nevědíce, jak to zakončit.

Tony: „No zdá se mi, že tu vládne trapné ticho.“

Gloriola: „Prosím, dělej něco. Prosím.“

Tony: „No venku je zima podívej.“

Gloriola: „To okno mi ani nepřipomínej.“

Tony: „Promiň, Glorí a co tak si zašpásovat. Aby Marvin viděl, jak nám to jde a žárlil. Jak jsme plní života a nevzdáváme to?“

Gloriola: „No, když myslíš, ale nevím, jestli si to užiji.“

Tony: „To přece pomůže. Neboj. Budu lepší jak Marvin.“

Gloriola: „Ale Marvin se mnou nespal.“

Tony: „Ale vždyť jsi říkala, že tě znásilnil.“

Gloriola: „Dělej už na nic neptej se! Tohle mě akorát rozčiluje, pořád se v něčem rejpat.“

Tony: „No dobře, zato já se ti teď porejpám v análečku, ty můj bobečku.“

Gloriola: „No šup tam, dneska ještě nic nebylo a mám na to už šílenou chuť, po všech těch nervech se chci trochu uvolnit.“

Tony: „No už to bude neboj.“

Tony spřádá do své pavučinky sperma a už se chystá makadly zarýt do análku Glorioly, když mu makadla ochabnou.

Gloriola: „No to snad není možné! Si ze mě děláš prdel nebo co?“

Tony: „No, když všechno to popostrkování, je toho na mě moc a je to všechno v rychlosti a pak. Pak, Marvinu nepřekonám.“

Gloriola: „No dej mi někdo bačkoru a já tě snad zabiji. Nic nebylo, chápeš. Nic.“

Tony: „To jen tak říkáš.“

Gloriola (*řve na Marvinu*): „Že nic nebylo! Marvinu, že nic nebylo, pro slitování tarantulí, že nic nebylo!“

Marvin (*šibalsky*): „Všechno bylo! Vše! (*pro sebe*) Tak a tady to máš Tony. (*O chvíli později*). Aspoň něco jsem se od nich naučil. Jak sladce chutná pomsta. Cha.“

Gloriola: „Ten parchant! Proč já mu vždy skočím do pasti?“

Tony: „Promiň.“

Gloriola: „Víš co? Prostě mi to dej, já si to udělám sama. No dělej podej mi ty své kyje.“

Tony: „No, jak myslíš.“

Marvin koutkem očí sleduje vrchol trapnosti. Gloriola si strká ochablá makadla Tonyho do zadečku a vzdychá přitom. Marvin si vzpomene, že při svých studiích něco podobného viděl dělat samičku těch vrahů, avšak s tou výjimkou, že v ruce měla mrtvou věc, a ještě k tomu bzučela jak čmelák. Čmelák, čmelák to ale rozhodně ale nebyl.

Marvin: „Čmeláka, toho já poznám. Ale tohle vždyť jsme se z komedie dostali do tragédie, to už nic jiného není. Tragédie jak vyšitá. Vrchol ubohosti, poníženosti. Do očí mi to vháni smutek. Což je samozřejmě lež, je mi úplně fuk, co tam Toniček a Glorínka dělají. Jen snažím se to nějak objektivně zachytit. Bez emocí samozřejmě. No ne že by emoce byli špatné. Ale jak byste se chovali teď vy? No povídejte. Řekněte. Nekoukali byste se? Ne? Tak, co civíte. Lační po sexu. Cha. Pokrytci. Ach jo, stává se ze mě chodící monolog.“

Gloriola zařve v okamžiku naprostého napnutí a uvolnění. Tony pláče.

Gloriola: „Padavko. Aspoň že jsi držel.“

Tony: „No... no vidíš. Přece jenom jsem k něčemu dobrý, ne?“

Gloriola: „Prdel si příště můžu roztáhnout sama. K tomu tě vážně už nebudu potřebovat. Nebo možná se nechám přepadnout od Marvina.“

Tony: „Ty jsi neskutečná. Tohle se mi fakt zdá.“

Gloriola: „My máme sny?“

Tony: „Ty jsi jeden měla. Víš o čem?“

Gloriola: „Dělej, impotentní šmejde!“

Tony: „Sen.... sen o oknu.“

Gloriola: „No ty hajzle pitomá!“

Tony: „Co, co děláš? Zbláznila jsi se? Neee!!!“

Marvin v hloubi svého monologu.

Marvin: „Co to slyším. Co je to za praskání a sání. Co tam zase vyvádějí.“

Marvin se otáčí ve směru těch dvou neposedů. Gloriole z úst visí Tonyho zadeček v okamžiku, jak se na ni Marvin zahledí vsaje ho celého do sebe.

Marvin: „Vždycky jsem si myslel, že do tebe vleze prdelí. Tohle bych nečekal.“

Gloriola: „Tak a jdu si pro tebe, miláčku můj. Ty násilníčku, teď tě pěkně znásilním já. Jen se těš.“

Marvin: „No pojd', však na tohle jsem čekal. Už se ze mě stávalo něco lepšího. Čas to uzavřít.“

Mohutná Gloriola se blíží k Marvinovi. Tisíce očí jí žhnou šíleností.

Gloriola: „Marvíčku můj tučnoučkej. Moje obrovská mušičko sádlíčka. No pojd', pojd' k mé tlamičce. Jen to trochu zabolí. Lepší jak od těch dole.“

Marvin: „No to bych neřekl (*usměje se*) ... však poznáš sama.“

Gloriola: „Co je to za stín?!“

Ozve se plácnutí (PLÁC!!!), Marvin sleduje vzdalující se Gloriolu.

Marvin: „Jak do temnot padá, přitisknuta k podrážce pekla, sleduje přeživšího v šoku: Jak se tohle jen událo? Jak mohlo se to stát? Ptá se. Já odpovím: Ve smrtelném skoku, sama sebou

jistá skončila na zemi, pod stínem pantofle, pod stínem přeživších.“

Marvin vidí, že jemu nebezpečí zatím nehrozí. Spouští se proto dolů, chce to urychlit.

Marvin: „Přece jen už toho bylo dost. No tak umělci tady jsem. Hezky mě zvěčňte na své podrážce. Bude ze mě skvělý obraz. Lepší jak od Pollocka. No tady!“

Marvin zahlédne stín, uslyší svištění. Lano povoluje a Marvin padá do koberce, kde zůstává přes všechno své snažení neviděn.

Kluk: „Tati, tati ta bestie zmizela. Nemůžu ji najít. Dneska tady prostě nemůžu spát. Vždyť mě večer sežere, příšera jedna. Fakt tohle se může stát jenom mě.“

Marvin: „No tak si přece jenom myslím, že je tohle tragikomedie“

Usměje se a leze po koberci k chlapcově noze.

Konec třetí části

KONEC